

Onderwerp: Mogelijkheid van communistische
inslag bij de Nieuw-Guinea-infil-
tranten.

ZEER GEHEIM

De waarschijnlijkheid is groot, dat de leden van de jongste infiltratie, welke op 21-10-1954 in de omgeving van de Etna-baai (West-Nieuw-Guinea) plaats vond, waarbij een bende van 42 man zich ontscheepte en het binnenland introk met het doel een guerilla-krijg te ontketenen en propaganda te maken voor een volledige aansluiting van West-Irian bij de R.I., althans gedeeltelijk, communistisch geïnfecteerd waren.

Vast staat in elk geval, dat de leider van deze bende, de vaandrig J.A. Dimara, een Papoea afkomstig van Biak, volgens een bekendmaking van het centraal comité van de "Partai Komunis Indonesia", o.a. voorkomt op de lijsten van de "P.K.I. en partijlozen". De op deze lijsten voorkomende personen zijn namelijk kandidaat gesteld voor de constituante en de "Dewan Perwakilan Rakjat" (Volksvertegenwoordiging (Parlement)), terwijl achter betrokkenes naam staat vermeld, dat hij voorzitter is van de autochtone jeugdstrijdorganisatie van "Irian".

Hier komt nog bij, dat in een op Nieuw-Guinea aangetroffen bivak van Dimara een in het Indonesisch gesteld, communistisch boekwerkje werd gevonden, getiteld: "Djalan ke Demokrasi Rakjat bagi Indonesia". (Weg naar de volksdemocratie voor Indonesië).

Bovendien komt op deze lijsten van de "P.K.I. en partijlozen" de naam van Kapt. M. Sapya voor, met de aanduiding: "van de Legervoortlichtingsdienst, tevens onderwijzer aan de S.M.A. (Middelebare school in Ambon) in Ambon".

Ook deze persoon was bij de jongste infiltratie betrokken, aangezien zij werd uitgevoerd onder auspiciën van aan het 25 Reg. Inf. toegevoegde semi-militaire onderdeel "Kadervorming" te Paso (Ambon), dat tevoren "Operatie-Irian" werd genoemd en waarvan deze ex-KNIL-sergeant bij de voormalige A-Divisie te Soerabaia, commandant was.

Waar een gedeelte van de leden van deze infiltrantengroep hun opleiding hebben gehad bij de communistisch georiënteerde Kapt. Sapy, terwijl Dimara commandant van deze bende was, kan met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gezegd worden, dat een deel van hen communistisch geïnfecteerd was.

Dat de Indonesische communisten zich reeds lang voor Nieuw-Guinea interesseerden, is in feite niet nieuw. Immers bleek dit al in 1949 uit de geheime instructie van het centraal comité van de "Gerilja (Gaboengan) Pembela Proklamasi" (Bond voor handhaving van de Proklamasi (van 17 aug. 1945)), een door de bekende communist Tan Malakka opgerichte organisatie, welke haar commandanten en politieke staven op 25-7-1949 als volgt instrueerde:

"De acties van de G.P.P. behoren/te zijn tegen de economische en strategische bases van het imperialisme, zoals Celebes (Makassar) en het gehele eiland Nieuw-Guinea, welke zijn opgenomen in het Anglo-Saxon defensieplan voor de Pacific sector Zuid-Oost-Azië". /gericht

Op 9-9-1949 werd bij de tot de G.P.P. behorende XVI^{de} Brigade van de bekende Tan Malakka-volgeling Lt. Kol. Warouw, thans commandant van Territoriaal Comm. VII van het Indonesische leger, d.i. Oost-Indonesië en de Molukken, een voorlopige staf voor gelegenheden betreffende de Molukken ingesteld. Tot deze staf

- behoorde -

behoorde ook de Maj. H. Pieters alias (N.)L. Suagis van de Inlichtingendienst.

Bij de bezetting van Makassar door het Bat. Worang, dook ook Maj. Pieters op, die reeds eerder in Makassar was geïnfiltreerd en die volgens zijn eigen zeggen bestemd was voor Nieuw-Guinea.

Bij de dagorder van 20-10-1949 werd door de toenmalige chef van het TerrCo. Java, Lt. Kol. Bambang Supeno, een nieuwe organisatie voor deze XVI^{de} Brigade vastgesteld, met Lt. Kol. Warouw als commandant. Deze Brigade werd toen namelijk gesplitst in 4 bataljons, 1 depôt-bataljon en in een aantal commandogroepen onder Lt. Kol. Kahar Muzakkar⁺⁾ , die rechtstreeks onder het Java-Commando stond.

De Co.-groepen werden weer onderverdeeld; zo stond de commandogroep "Maluku/Irian" onder bevel van Maj. Pieters alias Suagis, die ook een rol heeft gespeeld bij de Fakfak-infiltratie in Mei 1953.

Nadat aan de geheime instructie van het centraal comité van de G.P.P. voor wat betreft Celebes voldaan was, en ook de Tanimbar-, de Kei- en de Aroe-eilanden door de Apris (Angkatan Perang Rep. Indon. Serikat (Weermacht Ver. St. v. Indonesia)) bezet waren met eenheden van het Bat. Abdulah, welke communistisch besmet waren, omdat deze eenheden uit de Brigade Warouw waren gevormd, lag het vermoeden voor de hand, dat de gehele beweging uiteindelijk op de infiltratie in Nieuw-Guinea gericht was.

Het inlichtingen-rapport van de Gouverneur van Nieuw-Guinea van 26-6-1950 vermeldde o.a., dat te Makassar openlijk guerillastrijders voor een invasie in "Irian" werden aangeworven en getraind. Tevens werden pogingen gedaan veelal communistisch georiënteerde infiltranten in te schuiven bij werkersgroepen voor Nieuw-Guinea, o.a. bij de N.N.G.P.M.

Het vermoeden, dat toen Nieuw-Guinea aan de beurt was, werd mede versterkt, zo niet bevestigd, bij kennisneming van het destijds te Biak onderschepte schrijven, gedateerd 3-1-1950, van de te Djocja gevestigde communistische organisatie "Penegah Proklamasi Tudju belas Augustus 1945" (~~Strijdersorganisatie-voor-Irian~~), afgekort: "P.P.T.Ā." (het operationele lichaam van de Badan Perdjuangan Irian" (Strijdorganisatie voor Irian)), welke naam een zelfde afkomst als de G.P.P. verraadt.

Uit deze brief bleek namelijk, dat deze organisatie een commissariaat had in Hollandia, terwijl sub-commissariaten in Biak, Sarmi, Manokwari, Sorong, Fak-Fak en Babo zouden worden gevestigd.

Deze organisatie had de vlotte inlijving van "Irian" bij de R.I. tot taak, welke doelstelling zou worden uitgevoerd, o.m. door het instellen van een republikeins noodbestuur.

Het commissariaat kreeg het recht Irianen te benoemen en de functie hoofd noodbestuur, voorts de R.I. op "Irian" te proclameren, alsmede het Territoriaal Militair Bestuur te voeren. Volgens de instructie zouden in "Irian" tijdens de overgangperiode alle reglementen van de Staats Defensieraad van de R.I. en overige bestuursregelingen in werking treden en de Pusat P.P.T.Ā. zich naar Nieuw-Guinea begeven.

De "Badan Perdjuangan Irian", welke propaganda voert voor de inlijving van "Irian" bij de R.I. en daartoe in die tijd agentschappen over de gehele archipel onderhield, is in feite een etiket van de P.P.T.Ā.

Dit bleek o.a. uit het feit, dat de secretaris van deze B.P.I. een brief schreef aan zekere Reawaru te Ambon (vermoedelijk de voorzitter van de "Partai Indonesia Merdeka" - Afd. Ambon, de

+) Noot:

Zoals bekend is betrokkene de huidige leider van de "Tentara Islam Indonesia" op Celebes.

enige republikein die bij de uitroeping van de R.M.S. gevangen werd genomen, een communistisch georiënteerde ex-muiteling van de "Zeven Provinciën"). In deze brief wordt Reawaru opgedragen een actie te ontketenen "welke een sensatie in de wereld zal teweeg brengen". Overal in "Irian" moest sabotage worden gepleegd, opdat de Iriaanse kwestie vóór Sept. 1950 tot een einde kan worden gebracht.

Hieruit en uit de omstandigheid, dat de langs de gehele peripherie van het Oost-Indonesische gebied grenzend aan Nieuw-Guinea gelegerde troepen uitgesproken communistisch georiënteerde ex-guerilla troepen zijn, die kunnen bogen op een rijke ervaring als guerilla-strijders, eigengereidheid in optreden, waardoor de officiële legerleiding deze troepen niet in de hand heeft, blijkt wel duidelijk de overwegende communistische invloed op de verschillende organisaties van de actie om Nederlands Nieuw-Guinea bij de R.I. in te lijven.

Ook bij de infiltratie op het eiland Gag, welke omstreeks 12-1-1952 in Nieuw-Guinea plaats vond, zien we, dat de leider van deze infiltrantengroep, m.n. Achmad Abdul Kahar Ali, op 17-8-1951 te Makassar benaderd werd door een communistisch georiënteerde persoon, een ex-lid van de voormalige XVI^{de} Brigade, t.w. de reeds eerder gesignaleerde Suagis.

Het was deze Suagis nu, die, aldus de verklaring van Achmad Abdul Kahar Ali, hem overhaalde de leiding op zich te nemen van een gewapende strijdgroep, welke via het Indonesische eiland Gebe sprongsgewijs over de (Ned.) Radja-Ampat-eilanden zou infiltreren in West-Nieuw-Guinea, van waaruit men naar Sorong moest doorstoten om aldaar o.a. de installaties van de N.N.G.P.M. te vernielen.

In Juli/Augustus 1951 maakte Suagis alias Pieters, niet in opdracht, maar wel met medeweten van zijn hogere chefs, hiervoor speciale tournée's door een gedeelte van Zuid-Celebes, het Gorontalo, de Noord-Molukken (o.a. Ternate), alsmede (na de val) Ambon, met het doel vrijwilligers te werven voor de bevrijdingsstrijd om "Irian", waarbij hij ongetwijfeld voor de aanneming van de nodige communistische cellen zal hebben zorggedragen.

Naar aanleiding van het vorenstaande kan aangenomen worden, dat de infiltraties in Nieuw-Guinea, achter de schermen opgezet en geleid worden door de communisten; men denke hierbij slechts aan de geheime instructie van de G.P.P. Dit spel wordt door de communisten echter op een zeer handige manier gespeeld en wel onder het mom van de Indonesische claim op "Irian".

Waar de infiltranten zelf bovendien afkomstig zijn van eilanden, waar communistisch georiënteerde legereenheden gestationneerd zijn, kan, althans van een gedeelte van hen, niet anders worden verwacht, dan dat ook zij communistisch geïnfecteerd zijn.

13-1-1955.